

Goigs de la Fia-faia

Sant Julià de Cerdanyola

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sant Julià de Cerdanyola

Coordenades:

Latitud: 42.22243
Longitud: 1.89261
UTM Est (X): 408608
UTM Nord (Y): 4675066

Classificació

Número de fitxa 08903 - 10
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XX-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía. OPC
Data de registre de la fitxa: ds., 25/05/2019 - 02:00

Descripció

Aquests goigs estan impresos en un full de mida aproximada DIN A4. Són uns goigs bastants nous, ja que es van fer a principis del segle XXI, amb lletra de Mn. Climent Forner, mentre que el dibuix i l'orla són de Jaume Batista. Presenta el títol a la part superior Goigs de la Fia-faia, Bagà i Sant Julià de Cerdanyola, Alt Berguedà, Bisbat de Solsona. A sota hi ha els versos dels goigs distribuïts en tres columnes i un dibuix de les faies. Envoltat tot el conjunt una orla. Un altre exemplar anterior dels goigs presenta només el títol i el text

voltat d'una orla a,n les imatges intercalades de les esglésies de Bagà i de Sant Julià de Cerdanyola.

Observacions:

La Fia-faia té origen en una festa ancestral de culte al sol i que celebra els solstici d'hivern, de les que únicament queden les de Bagà i Sant Julià de Cerdanyola.

Història

Els goigs són cants populars religiosos propis dels Països Catalans, són composicions poètiques de caràcter popular, dedicats als set goigs de la Mare de Déu, però també a Crist i als sants. Al principi es ballaven igual que els virolais davant de les imatges de les marededéus. Es canten col·lectivament, en el marc d'un acte religiós de cert relleu, com ara una missa de festa major, un aplec, una processó... La seva finalitat consisteix a donar gràcies pels béns rebuts, o bé com a pregària per demanar la salut física o espiritual de la comunitat. Aquests goigs que estan compartits pels municipis de Bagà i de Sant Julià de Cerdanyola La Fia-faia és una festa del Nadal que es celebra la nit del 24 de desembre, i recull un ritus antic de celebració dels solstici d'hivern. A la posta de sol s'encén una foguera a la muntanya, una colla de fallaires transporten el foc a la població formant una filera de foc que és visible des del poble. Un cop arriben a la plaça del poble, on esperen altres fallaires, es cremen les faies acompanyant de cants i música junt al repic de campanes. Finalment es cremen en una foguera i es fa una dansa en rotllana al voltant. En acabar es reparteix coca i torrades amb allioli de codony.

Bibliografia

DD.AA. (1998) Sant Julià de Cerdanyola. Municipi de sempre. Municipi recuperat. Ajuntament de Sant Julià de Cerdanyola.

GOIGS DE LA FIA-FAIA

BAGÀ - SANT JULIÀ DE Cerdanyola (Berguedà)

Per Nadal tothom s'esplaia
i no es cansa de cantar:
Fia-faia, fia-faia,
és Jesús nat a la paia,
sol d'amor que no es pondrà.

Tot vingué de la guspira
d'aquell "fiat" creador
que tant i tant ens admira
per la seva resplendor.
Festa eterna, la més gaia,
que l'Amor inaugura:
Fia-faia, fia-faia,
és Jesús nat a la paia,
sol d'amor que no es pondrà.

Déu és foc d'Amor i Vida,
foc dels cors que, fet pa i vi,
a aïtes noies ens convida
a trenc d'alba en ressorgir,
quan la mort que ara ens esglaiava
vencerem a esclat solar:
Fia-faia, fia-faia,
és Jesús nat a la paia,
sol d'amor que no es pondrà.

Sant Josep a l'estàbila,
com que feia tant de fred,
amb buscallis encalientia
pous i mans del Jesuset,
mentre una ovelleta xala
i s'adorm el rabadà:
Fia-faia, fia-faia,
és Jesús nat a la paia,
sol d'amor que no es pondrà.

Convertim la nit en dia,
d'amor cremi el nostre cor
i a les llars on s'esmortia
es revifi el foc somort.
Fins la més xacrosa laia
sap que avui s'ha d'alegrar.
Fia-faia, fia-faia,
és Jesús nat a la paia,
sol d'amor que no es pondrà.

Amb les torxes ben encoeses
cal toragitar la nit;
contra bruixes i maleses
no s'hi val fer l'adormit.
Xics i grans, tothom s'enfaia
als repics del campanar:
Fia-faia, fia-faia,
és Jesús nat a la paia,
sol d'amor que no es pondrà.

Cada torxa, una bandera
que s'encén al grat del vent,
mentre l'alegria impera
pels carrers ràpidament.
Oh quin goig que ens embataia!
No el deixem mai apagar!
Fia-faia, fia-faia,
és Jesús nat a la paia,
sol d'amor que no es pondrà.

Tot Bagà s'enfaiastola,
es desperta Galceran
de Pinós, i Cerdanyola
també canta flamenjarit.
Del País és la talaià
més fulgent del Berguedà:
Fia-faia, fia-faia,
és Jesús nat a la paia,
sol d'amor que no es pondrà.

Nit sortosa que emmiralla
l'esperança del demà:
Fia-faia, fia-faia,
és Jesús nat a la paia,
sol d'amor que no es pondrà.

